

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215203297
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1215203297.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpenej Mgr. Miroslavom Vilímmom, advokátom, Michalská 9, Bratislava, proti odporkyňi: Z. P., K. X, A., zastúpenej Mgr. Petrom Agalarevom, advokátom, Adámiho 26, Bratislava, o zaplatenie 105 eur s prísl., na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C/72/2015-38, zo dňa 11.3.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania 20,02 eura titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľky, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 6,70 eura a trovy právneho zastúpenia 89,13 eura; navrhovateľke cestou Slovenskej pošty, a.s. priznal vrátenie súdneho poplatku 9,80 eura.

V odôvodnení uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 17.12.2014 sa navrhovateľka domáhala, aby súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie 105 eur s prísl. titulom nezaplatenia poistného. Podaním doručeným dňa 27.2.2015 navrhovateľka vzala svoj návrh späť z dôvodu, že odporkyňa dňa 12.2.2015 uhradila dlh v celom rozsahu. Súd prvého stupňa v súlade s dispozičným prejavom navrhovateľky konanie zastavil; súhlas odporkyne nezisťoval, nakoľko jej nesúhlas by bol v zmysle ustanovenia § 96 ods. 3 O.s.p. neúčinný.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., v zmysle ktorého navrhovateľke vznikol nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. Odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľky v sume 6,70 eura (krátená časť vráteného súdneho poplatku) a v podrobnej špecifikácii aj náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľky v sume 89,13 eura.

Proti uzneseniu v časti náhrady trov konania podala odvolanie odporkyňa a žiadala uznesenie v napadnutej časti zmeniť tak, že žiadnemu z účastníkov nebude priznané právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Uviedla, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu v jej neprospech, keď dňa 12.2.2015 dobrovoľne navrhovateľke uhradila dlh v celom rozsahu vo výške 120,70 eura, na základe čoho navrhovateľka vzala svoj návrh späť. Mala za to, že nie jej zavinením došlo zo strany navrhovateľky k neúčelnému uplatňovaniu práva a prostredníctvom jej právneho zástupcu k vymáhaniu dlžného poistného za obdobie od 1.3.2012 do 1.6.2012 v sume 105 eura s prísl.. Zo strany navrhovateľky jej nebola doručená žiadna výzva na dobrovoľné plnenie, teda úhradu poistného a pokiaľ

by došlo k doručeniu takejto výzvy, neodkladne by ju zaplatila presne tak, ako zaplatila dlžné poisné potom, keď sa dozvedela o podaní návrhu zo strany navrhovateľky. Dôvod, prečo jej navrhovateľka nezaslala výzvu na novú adresu bydliska po tom, čo sa z bývalej adresy odsťahovala, jej doposiaľ nie je známy. Uviedla, že v čase uzatvárania poisnej zmluvy bývala na adrese Y. X, A., teda na adrese, ktorú uviedol právny zástupca navrhovateľky vo svojom návrhu. Po zmene adresy na doručovanie písomností na novú adresu C. XX, A., túto skutočnosť navrhovateľke oznámila; navrhovateľka novú adresu evidovala, keďže v roku 2012 jej na túto adresu zaslala leták s ponukou darčiekov, pričom táto nová adresa sa nachádzala i na hlavičke uvedenej písomnosti. Podotkla, že na uvedenej adrese dlhodobo bývala, preberala si zásielky a po odchode do bytu na adrese K. X, A. koncom roku 2014, si na predošlej adrese na C. L. XX, A. naďalej preberala poštové zásielky. Navrhovateľka napriek svojej vedomosti o zmene adresy na doručovanie písomností jej s najväčšou pravdepodobnosťou doručovala výzvy na neaktuálnu adresu a navyše uvedenú adresu poskytla svojmu právnenému zástupcovi, ktorý ju 1.12.2014 uviedol do svojho návrhu. Poukázala na to, že keď nadobudla vedomosť o predmetnej právnej veci, dlh okamžite a ochotne uhradila a bezodkladne prostredníctvom svojho právneho zástupcu kontaktovala odporcu (správne navrhovateľku) za účelom mimosúdnej dohody. Mala za to, že keby ju navrhovateľka bola riadne vyzvala k úhrade dlžnej sumy, a mala by možnosť oboznámiť sa s jej návrhom v rámci mimosúdnej dohody, nebolo by z hľadiska účelnosti a hospodárnosti potrebné vytvárať akékoľvek trovy konania. V zmysle vyššie uvedeného podľa § 146 ods. 2, druhá veta O.s.p. mala za nepochybné, že nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva navrhovateľke nevznikol, a preto súd prvého stupňa ju nemal dôvod zaväzovať na náhradu trov v celkovej výške súčtom 95,83 eura.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala uznesenie v napadnutej časti potvrdiť a odporkyňu zaviazat' k náhrade trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu) v sume 29,99 eura. Uviedla, že vzala návrh späť vzhľadom na úhradu zrealizovanú odporkyňou po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu. Z uvedeného mala za zrejmé, že v čase podania bol návrh na začatie konania podaný dôvodne a až v priebehu konania došlo k úhrade istiny a úrokov z omeškania odporkyňou. Pre aktivitu odporkyne navrhovateľka musela aktualizovať svoj návrh a vziať ho späť. Tvrdenia odporkyne o nedoručení výzvy na dobrovoľné plnenie s odkazom na leták z decembra 2012 považovala za účelové, nakoľko predmetná poisťna zmluva zanikla 1.6.2012 a leták bol odporkyňi doručovaný pobočkou na X. L., A. a nie priamo centrálnou. Je možné, že odporkyňa mala v čase zasielania letáku u navrhovateľky, resp. vo Wüstenrot stavebnej sporiteľni, a.s., vedený aj iný produkt ako bola predmetná poisťna zmluva. Vzhľadom na uvedené, leták predložený odporkyňou nepovažovala za relevantný listinný dôkaz preukazujúci, že jej bolo písomne k poisťnej zmluve č. 109/378471-1 do sídla spoločnosti doručené oznámenie o zmene adresy odporkyne. Z tohto dôvodu mala za to, že odporkyňa si svoju oznamovaciu skutočnosť nespĺnila a preto jej navrhovateľka zasielala všetky písomnosti na jej známu adresu. Zároveň uviedla, že odporkyňa si uzavretím poisťnej zmluvy musela byť vedomá svojho záväzku hradit' poisné v termínoch splatnosti a v prípade, ak poisné riadne nehradila, musela, resp. si mala byť vedomá následkov spojených s neplatením poisného. Poukázala na to, že právny poriadok Slovenskej republiky je budovaný, okrem iných, aj na zásade konania s odbornou starostlivosťou, ukladá subjektom právnych vzťahov povinnosť dbať na svoje práva. Odporkyňa mala možnosť informovať sa telefonicky, resp. priamo na pobočke alebo na centrále navrhovateľky o stave jej poisťnej zmluvy. Mala za to, že uplatnené trovy konania vo výške 89,13 eura vyčíslené v súlade s príslušnými právnymi predpismi, boli priznané súdom prvého stupňa správne.

Odvolačný súd preskúmal uznesenie v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. pri rozhodnutí o náhrade trov konania možno aplikovať len pri späťvzati dôvodne podaného návrhu pre správanie sa odporcu a zastavení konania z uvedeného dôvodu (nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim z procesného práva, je

potrebné otázku, či išlo o dôvodne podaný návrh, posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavkám navrhovateľa; ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by navrhovateľ bol v konaní vo veci samej úspešný alebo nie; ak však ide o prípad, že k záveru o dôvodne podanom návrhu možno dôjsť až prejednaním veci a meritórnym rozhodnutím, nemožno odporcovi uložiť povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. s tým, že návrh bol dôvodný). Pri zastavení konania z iného dôvodu sa súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pre prípadné použitie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zaoberá najprv tým, či niektorý účastník zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Takéto zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Tam, kde účastník zavinil zastavenie konania, súd prizná druhému účastníkovi náhradu trov konania. Ak však nie je dôvod k takémuto rozhodnutiu podľa § 146 ods. 2 O.s.p., tak pri zastavení konania nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podaný návrh, je nevyhnutné posudzovať pre možnosť aplikácie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania odporkyne k požiadavkám navrhovateľky (t.j. či sa navrhovateľka domohla uplatneného nároku alebo nie). V predmetnej veci sa navrhovateľka návrhom z 1.12.2014 domáhala zaplata 105 eur s prísl. titulom nezaplateného poistného za dobu do zániku postenia, t.j. za obdobie od 1.3.2012 do 1.6.2012. Právny zástupca navrhovateľky písomným podaním zo dňa 25.2.2015 vzal návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že odporkyňa dňa 12.2.2015 uhradila sumu 120,70 eura, ktorá bola započítaná na úhradu istiny a úrokov z omeškania. Z uvedeného je preto zrejmé, že z procesného hľadiska bol dôvodne podaný návrh vzatý späť pre správanie sa odporkyne, čo odôvodňovalo uloženie povinnosti odporkyni nahradiť trovy konania pri aplikácii § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.. Namietané nedoručenie výzvy na dobrovoľné plnenie navrhovateľkou na adresu Trnavská 62, Bratislava, kde si odporkyňa mala preberať poštové zásielky, je pre rozhodnutie o náhrade trov v zmysle uvedeného ustanovenia irelevantné, keďže pre uplatnenie splatnej pohľadávky v zmysle § 803 ods. 1 Obč. zák. na súde žalobou, sa obligatórne nevyžaduje, aby veriteľ najskôr požiadal dlžníka o splnenie dlhu (predžalobnou výzvou na dobrovoľné plnenie).

Na uvedenom základe odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľky odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Nakoľko mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal jej náhradu trov konania 20,02 eura predstavujúcu trovy právneho zastúpenia. Tieto vyčíslil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a priznal za vyjadrenie k odvolaniu zo 4.5.2015 (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhl.) odmenu 1 x 16,60 eura = 8,30 eura (§ 10 ods. 1 vyhl.) a 8,39 eura režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.), spolu 16,69 eura s 20 % DPH (§ 18 ods. 3 vyhl.) 3,33 eura celkové trovy právneho zastúpenia 20,02 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.